17563
Biblioteca Astra

CENTRALA ROMÂNIAFILM

1990

11 AUG 2014

filme noi

BULETIN INFORMATIV
PENTRU ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE JUDEȚENE
— UZ INTERN —

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

IANUARIE 2022

6

23288

1976

-IUL 2 5

CONSILIUL CULTURII SI
EDUCATIEI SOCIALISTE

CENTRALA ROMANIAFILM
Biroul Presă

Bucureşti, Str.I.Fucik
25, tel.12.41.2o

FILMUL ROMANESC

Instanţa amînă pronunţarea 3
Ultima noapte a singurătăţii (Generic) 7

FILME STRAINE

Am avut 32 de nume 8
Aventurile celor trei muzicanţi 9
Conversaţia 11
Corupţie pe autostradă 16
Dr. Judym 17
Ei au luptat pentru patrie 19
Marile speranţe. 22
Misiune primejdioasă 24
O zi de neuitat. 25
Papillon 27
Prima pagină 3o
Răscumpărarea. 33
S-a întîmplat în anii '20 35

INSTANTA AMINA PRONUNTAREA

FILMUL ROMANESC

producţie a Casei de Filme Trei
normal, color, 11 acte, 2786 m.

scenariul : Mihai Opriş
în colaborare cu: Dinu Cocea şi Gabriel Iosif Chiuzbaian

regia : Dinu Cocea

imaginea : Octavian Basti

decoruri şi costume: Radu Călinescu

montajul : Iulia Gabrea

muzica : Richard Oschanitzky

director de film: Edmond Iliescu

cu : Ion Caramitru (Tiberiu Moga), Radu Beligan (Lupaş), Valeria Seciu (Anca Moga), George Motoi (Buzescu), Tanţi Cocea (Mama lui Buzescu), Colea Răutu (Gavrilă Bobu), Constantin Guriţă (Ing.Varga), Octavian Cotescu (Bîrsan), Constantin Diplan (Titus Mureşan), Gheorghe Cozorici (Mareş), Jean Constantin (Cîrlig), Draga Olteanu-Matei (dactilografa).

Construit în stilul cunoscut de proces-anchetă, "Instanţa amînă pronunţarea" este un film-dezbatere, inspirat din actualitate care, gravitînd în jurul unor probleme de etică, abordează tema responsabilităţii individului, a conştiinţei sale civice.

La o mare întreprindere minieră are loc un accident: o înfiltrare de gaze care se soldează cu o victimă şi răniţi. In urma expertizei, la proces se stabileşte că principalul vinovat este inginerul Varga care, dintr-o eroare de calcul inadmisibilă pentru un specialist, a prevăzut doar 3 ventilatoare în loc de 4, măsu-

ră necesară pentru asigurarea securităţii muncii în abataj.

Judecătorul Tiberiu Moga este surprins de atitudinea clementă a inginerului Andrei Buzescu, directorul minei, care se bucură de un deosebit prestigiu moral şi intelectual, dar care în alte situaţii e recunoscut tocmai pentru intransigenţa şi severitatea sa.

Intuind că între probele de la dosar şi unele depoziţii ale martorilor ar exista - deşi greu de dovedit - inadvertenţe, şi mai ales lipsindu-i convingerea intimă, judecătorul Tiberiu Moga amînă pronunţarea sentinţei în cazul Varga.

Tenace, Moga întreprinde o anchetă pe cont propriu, reconstituind evenimentele şi mai ales relaţiile dintre oameni, discutînd cu ei, verificînd şi confruntînd date, dispoziţii. Treptat se conturează o altă realitate decît cea înfăţişată la proces. Andrei Buzescu apare ca un individ dominat de orgoliu şi vanitate, un arivist preocupat de interesele sale personale, urmărind să se remarce doar pentru a fi readus în minister, în Capitală. In acest scop, Buzescu n-a ezitat să-şi îndepărteze concurenţii - ingineri capabili, lucizi -, să raporteze cifre false de plan şi să impună aplicarea proiectului cu 3 ventilatoare pentru a grăbi lucrările, ignorînd permanent riscurile şi clamînd necesitatea iniţiativei şi spiritului îndrăzneţ, novator în muncă.

Printr-un concurs de întîmplări destul de complicat - poziţia şi intervenţiile lui Buzescu fiind realul obstacol pentru investigaţiile tînărului judecător - Moga izbuteşte să adauge la dosar proba supremă a vinovăţiei lui Buzescu: dispoziţia scrisă a acestuia

prin care îi cerea lui Varga să refacă proiectul şi să prevadă numai 3 ventilatoare. Timid şi timorat, Varga şi-a asumat întreaga culpă - mizînd că toţi vor presupune o simplă eroare de calcul - şi sperînd că Buzescu, fiind implicat, va izbuti prin relaţiile sale influente să-i obţină o pedeapsă cu suspendare.

Duelul angajat între Moga şi Buzescu se termină cu înfrîngerea lui Buzescu: acum el va trebui să răspundă - şi nu numai în faţa justiţiei - pentru cele comise.

Filmografie

Dinu Cocea: Haiducii; Răpirea fecioarelor; Răzbunarea haiducilor; Haiducii lui Şaptecai; Zestrea domniţei Ralu; Săptămîna nebunilor; Paraşutiştii; "Stejar - extremă urgenţă".

Ion Caramitru: Comoara din Vadul Vechi ; Pădurea spînzuraţilor; Dimineţile unui băiat cuminte; Baladă pentru Măriuca; Printre colinele verzi; Despre o anume fericire; Porţile albastre ale oraşului; "Stejar - extremă urgenţă"; Casa de la miezul nopţii; Dincolo de pod.

Radu Beligan - vezi filmografie "Singurătatea florilor".

Valeria Seciu: Casa neterminată; Asediu; Paraşutiştii; Casa de la miezul nopţii.

George Motoi: Lupeni '29; Lumină de iulie; Sentinţa; Serata; Decolarea; Explozia; Sapte zile; Intoarcerea lui Magellan; Trecătoarele iubiri; Un zîmbet pentru mai tîrziu; Pe aici nu se trece; Hyperion.

Tanţi Cocea: Cartierul veseliei; Răpirea fecioarelor; Serata; Păcală.

Colea Răutu: (din 1960): Haiducii lui Şaptecai; Mihai Viteazul; Zestrea domniţei Ralu; Săptămîna nebunilor; Pădurea pierdută; Lupul mărilor; Explozia; Ultimul cartuş; Despre o anume fericire; Tatăl risipitor; Ulzana, căpetenia apaşilor; Mastodontul; Singurătatea florilor; Zile fierbinţi.

Constantin Guriţă: Sărutul; Haiducii; Haiducii lui Şaptecai; Zestrea domniţei Ralu; Săptămîna nebunilor; Decolarea; Tatăl risipitor; Evadarea.

Gilda Marinescu: Zodia fecioarelor; Baladă pentru Măriuca; Simpaticul domn R; Serata.

Octavian Cotescu:- vezi filmografie "Operaţiunea Monstrul".

Constantin Diplan: Ultima noapte a copilăriei; "Stejar - extremă urgenţă"; Piraţii din Pacific; Cursa; Zile fierbinţi.

Gheorghe Cozorici: Mîndrie; Partea ta de vină; Procesul alb; Gioconda fără surîs; Stefan cel Mare; Patima.

ULTIMA NOAPTE A SINGURATATII
producţie a Casei de Filme "Numărul Patru"

scenariul: Ion Brad, Alexandru Brad
regia : Virgil Calotescu
imaginea : Vasile Drăgan
decoruri şi costume: arh. Aureliu Ionescu
Coloana sonoră - Tiberiu Borcoman

cu: Mircea Albulescu (Borcea), Stela Popescu (Preoteasa), Iurie Darie (Onişor), Silviu Stănculescu (Ardeleanu), Dorina Lazăr (Saveta), Vasile Niţulescu (Nicodim), Costel Constantin (Axente), Petre Gheorghiu (Cireş), Ioana Ciomîrtan (Maria Borcea), George Mihăiţă (Veanu), Virginia Rogin (Lelia), N.N. Matei (Artimon), Colea Răutu (Impiegatul) şi Draga Olteanu-Matei

FIIME STRAINE

AM AVUT 32 DE NUME (Hamirckét nevem volt)
producţie a studiourilor ungare
normal, a/n, 2.192 m

scenariul : Gyula Maár, bazat pe romanul lui Ervin Hollós
regia : Márton Keleti
imaginea : György Láng

cu : Péter Huszti (Endre), Erika Bodnár (Judit), László Tahi Tóth (Kálmán), Ferenc Bessenyei (Colonelul), Zoltán Latinovits (Maiorul Juhos), Sándor Pécsi (trădătorul), Mari Töröcsik (soţia sa).

Acţiunea filmului se petrece în Ungaria anilor 1944, în timpul regimului hortist.

Ervin Hallás, autorul romanului care a inspirat scenariul filmului, a participat direct la evenimente, reconstituind viaţa şi moartea personajului principal, tînărul militant antifascist Endre Ságvári.

Forţele progresiste din Ungaria sînt organizate într-o mişcare antifascistă, Partidul Păcii, formă disimulată a Partidului Comunist. Trama filmului e construită în jurul destinelor a trei tineri comunişti ilegalişti: Endre, Kálmán şi logodnica sa, Judit. De curînd eliberată din închisoare, Judit este însă marcată, se simte permanent urmărită, obsedată de ideea că, deşi a rezistat presiunilor, ar fi putut trăda. Potrivit regulilor luptei ilegale, tovarăşii ei o izolează pentru un timp, ascunzînd-o într-o nouă locuinţă în Budapesta.

Urmărind îndeplinirea unei acţiuni de mare importanţă, Endre intră în legătură cu maiorul Jubos.Aceasta reprezintă o fracţiune din armată, care, convinsă de eşecul iminent al hitleriştilor, e decisă să se alieze mişcării antifasciste şi să-i furnizeze arme. Tratativele însă eşuează. Endre preferă să amîne acţiunea decît să predea armatei lista celor ce urmează să primească arme.

Arestat de poliţie, un membru mai vîrstnic trădează. Permanent filaţi, cercul se strînge în jurul tinerilor. Urmăriţi de agenţi, Endre şi Kálmán sînt prinşi la o întîlnire; încercarea de a se salva e inutilă - Endre e împuşcat. Poliţia nu va şti însă niciodată numele adevărat al celui ucis: în timpul vieţii Endre purtase 32 de nume conspirative.

Un alt grup foloseşte parola celor căzuţi: mişcarea de rezistenţă continuă...

AVENTURILE CELOR TREI MUZICANTI
(Sebechlebski hudci)
producţie a studiourilor slovace din Bratislava 1975
normal, color, 8 acte, 2.loo m

scenariul : Maximilian Nitra - după o povestire de Josef Horák
regia : Josef Zachar
imaginea : Vladimir Ondruš
muzica : Tibor Andrašovan

cu : Viliam Polonyi (Klimo), Stanislav Dančiak (Jakub), Pavel Trávniček (Petr), Kveta Lukošiková-Michalcová (D-na Doczy), Brigita Hausnerová (Katka),

Ctibor Filčik (Hussein), Andrej Hryc (Selim), Josef Somr (vizirul), Samuel Adamčik, Svatopluk Matyáš, Josef Stražan, Josef Dóczy.

Film de aventuri cu elemente din povestiri populare, a cărui acţiune se desfăşoară la mijlocul secolului al XVII-lea, în epoca invaziilor turcilor în Europa.

In timpul unui atac turcii o răpesc pe soţia căpitanului Dóczy, unul dintre eroii războiului antiotoman. Acesta fiind rănit şi deci în imposibilitate de a-şi salva nevasta, trei muzicanţi paşnici -Jakub, Peter şi bătrînul Klimo - se oferă să plece în urmărirea turcilor. Fără cai, lipsiţi de echipament, ei vor parcurge pe jos lungul drum pînă la Constantinopol nebănuind că rudimentarele lor instrumente populare, primite de la un bătrîn necunoscut după ce îndeplinise o faptă bună, sînt investite cu forţă magică. Ei înşişi sînt surprinşi de efectul avut de cîntecele lor: cine-i aude începe să joace şi nu se mai poate opri decît cînd încetează ei să cînte. Forţa magică a instrumentelor îi ajută să scape şi de primejdiile prin care trec la Constantinopol, unde o vor elibera prin vicleşug pe soţia căpitanului Dóczy, închisă în haremul paşei care tocmai se pregăteşte s-o facă mare favorită.

Filmografie

Viliam Polonyi: Vrăjitorul se întoarce.
Pavel Trávniček: Trei alune pentru Cenuşăreasă.
Kveta Lukosiková-Michaloová: E departe pînă la cer.

Brigita Hausnerová: Pavlinka.

Ctibor Filčik: Cei 44; Căpitanul Dabac; Jánosik.

Josef Somr: Valea albinelor; Ancheta de la hotelul Excelsior; Moartea regelui negru; Morgiana; Coloana de la miezul nopţii; Ultimul bal la piscina din Roznov.

Samuel Adamčik: Ultima vrăjitoare; Căpitanul Dabac; Umbrela sfîntului Petru; Janosik;

Svatopluk Matyáš: Maraton; Cavalerii aerului; Tăcerea bărbaţilor; Joc fără reguli; Tată de duminică ; Acţiunea Bororo; Noaptea artificiilor.

CONVERSATIA (The Conversation)
producţie a studiourilor americane 1974
normal, color, 14 acte, 3.224 m.

scenariul şi regia : Francis Ford Coppola
imaginea : Bill Butler
muzica : David Shire

cu : Gene Hackman, John Cazale, Allen Garfied, Frederic Forrest, Cindy Williams, Michael Higgins, Elizabeth Mac Rae, Terri Garr, Harrison Ford.

Film distins cu Marele Premiu la Cannes 1974

Harry Caul, detectiv particular, tehnician specializat în metodele audiovizuale de supraveghere clandestină, înregistrează la cererea unui mare om de afaceri, în schimbul sumei de 15.000 dolari, conversaţia dintre un tînăr şi partenera sa în mijlocul unui parc din San Francisco.

Ajutat de doi oameni, Caul pune în mişcare o întreagă aparatură electronică. In laboratorul său ultraperfecţionat, el parvine, cu ajutorul unui fascinant utilaj modern care elimină paraziţii, zgomotele şi rumoarea din jur, să reconstituie conversaţia celor doi.

In general Harry Caul nu-şi pune întrebări. Nici în legătură cu clientul care-l plăteşte, nici în legătură cu ceea ce i se cere. Este legea de fier a meseriei lui. Pentru prima dată Harry comite însă greşeala de a se abate de la regulă şi de a fi curios, greşeală pe care o va plăti. Prins în cursa propriei sale curiozităţi, el descoperă, intrigat de un banal incident tehnic, un moment de tăcere în înregistrarea sa. Cînd, după repetate încercări, reuşeşte să prindă vocile celor doi disimulate de gălăgia din parc, Caul îşi dă seama că tînăra femeie vorbeşte de o crimă. De aici înainte Harry începe să creadă că viaţa ei este în primejdie.

Considerat de colegi şi concurenţi un veritabil expert în materie, tip introvertit la maximum, închis în secretul profesiei sale, incapabil de a comunica cu cei din jur, Harry şi-a construit un univers al său în care n-are nimeni acces. Univers esenţialmente sonor: atelierului său impresionant utilat îi corespunde apartamentul, închis celorlalţi, în care poate da frîu liber singurei sale pasiuni: muzica - saxofonul.

Cu minuţiozitatea-i recunoscută, Caul ascultă fără întrerupere benzile înregistrării. Părăsindu-şi detaşarea obişnuită, el are brusc conştiinţa responsabilităţii morale a muncii sale, a consecinţelor grave pe care le implică. O ipoteză se impune treptat: acoperă

o crimă - trebuie să rămînă de o parte sau să ia o poziţie? Decizia e luată: va încerca totul pentru a evita ceea ce presimte. Dar evenimentele se precipită. Obsedat pînă la demenţă de posibilitatea crimei, Harry nu mai înţelege dacă este jucăria fantasmelor sale sau victima unei maşinaţii, devenind astfel fără voie complicele crimei pe care voia s-o evite.

Drama lui atinge punctul culminant atunci cînd află că în apartament este ascuns un microfon pus de nişte necunoscuţi care îl supraveghează necontenit, care-l pot asculta şi înregistra în voie graţie unui sistem atît de perfecţionat încît nici el, "cel mai bun" în meserie, nu-l poate detecta, deşi întoarce casa pe dos. Angoasei de a fi ameninţat i se adaugă cea de a se simţi bătut pe teren propriu.

In apartamentul devastat, demontat piesă cu piesă în zadarnica încercare de a găsi microfonul ascuns, Harry Caul se retrage într-un colţ pentru a cînta la saxofon, ultimul său refugiu.

x

Prin intermediul unui personaj obsedat de grija perfecţiunii tehnice, filmul lui Coppola suscită la reflecţie în legătură cu acea practică a spionajului vieţii particulare, care, departe de a fi utilizat în favoarea securităţii individului sau a unei colectivităţi, este folosit în scopuri nocive.

Asocierea făcută cu afacerea Watergate a sporit interesul filmului, deşi "Conversaţia" nu e un film politic. Coppola însuşi a ţinut să precizeze că scenariul filmului a fost conceput cu cîţiva ani înainte

de izbucnirea scandalului provocat de celebrul caz Watergate.

x

"Conversaţia" - declară criticul Tristan Renaud (Cinéma 74, nr.189) - este înainte de toate un foarte clasic film poliţist. Iar personajul lui Harry Caul este o trimitere directă la detectivii particulari ai lui Raymond Chandler şi în special ai lui Dashiell Hammett care au înnobilat romanul negru şi au inspirat cîteva dintre operele cele mai bune ale lui Howard Hawks şi John Huston.

Ceea ce îl deosebeşte pe Harry Caul de predecesorii săi sînt mai ales mijloacele utilizate: detectivul particular a devenit tehnician. In locul revolverului sau al pumnului american el utilizează un aparataj electronic hipersofisticat. El lucrează la adăpost, fără riscuri, pune la punct în atelier benzile magnetice pe care înregistrează. Singura sa problemă ţine de microfoane şi decibeli."

x

Express nr.1195 din 1974:

"Microfoane ascunse, radaruri supersensibile, miniaturizare etc., cineastul utilizează performanţele acusticii moderne pentru a lansa racheta lui cu patru trepte: un thriller psihologic, un studiu de caractere, o analiză socială, o reflexie politică."

Francis Ford Coppola. Figură dominantă a "noului val" al cinematografului american, Coppola - fiu al unui compositor de origine italiană - este, la 36 de ani, autorul a 25 de scenarii, printre care: "Arde Pa-

risul?", "Marele Gatsby", producător al filmului "American Graffiti" şi regizor al mult discutatelor filme "Naşul" şi "Naşul, partea a doua" - incursiune în viaţa unui clan de mafioţi, cel mai mare succes de casă din istoria cinematografului.

Inscris pe primul loc printre cineaştii ale căror filme comentează societatea americană, Coppola face în "Conversaţia" un original eseu cinematografic despre forţă şi dreptul la intimitate. "Am scris scenariul filmului acum cîţiva ani, mult înainte de afacerea Watergate. Am fost inspirat de un spion industrial american, mort actualmente. Ideea unui microfon atît de puternic care să poată capta conversaţia a două persoane care merg pe stradă în mijlocul trecătorilor m-a fascinat...".

Filmografie

Gene Hackman : N-am cîntat niciodată pentru tata; Jocul de-a moartea; Naufragiaţi în spaţiu; Filiera; Aventura lui Poseidon; Sperietoarea; Mireasa lui Zandy.

Bibliografie

Le monde 24 mai 1974.
Film français Cannes 1974.
L'express 1195/1974.
Cinéma 74/189
Cinérevue 23/1974.
Fiches 513/1974.
Variety 3 aprilie, 1974
Films and Filming, iulie 1974.

CORUPTIE PE AUTOSTRADA

(White Line Fever)
producţie a studiourilor americane
normal, color, lo acte, 2.461 m

scenariul : Ken Friedman, Jonathan Kaplan
regia : Jonathan Kaplan
imaginea : Fred Koenekamp
muzica : David Nichtern

cu : Jan-Michael Vicent (Carol Jo Hummer), Kay Lenz (Jerri Hummer), Slim Pickens (Duana Haller), L.Q.Jones (Buck Wessle), Don Porter (Josh Cutler), Sam Laws (Pops), Johnny Ray McGhee (Carnell),Leigh French (Lucy).

Film de acţiune cu implicaţii sociale, inspirat din unele realităţi ale societăţii americane.

Tînărul Carrol Jo Hummer, după căsătoria cu Jerri, cumpărîndu-şi un trailer, se angajează ca şofer la o întreprindere de transporturi. Spre surprinderea sa constată că aici se face contrabandă de mărfuri, întreprinderea fiind mai mult o societate cu activităţi dubioase, cu nenumărate ramificaţii, o adevărată mafie protejată de o poliţie coruptă, situaţie acceptată de toţi pentru profiturile mari obţinute.

Intre Jo Hummer şi conducerea societăţii sprijinită de restul şoferilor se angajează o luptă violentă, ajungînd pînă la forme paroxistice; intenţiile lui Hummer de a lucra corect se lovesc de opoziţia tuturor. Boicotat, lui Hummer nu-i rămîne decît să răspundă cu

curaj provocărilor şi să persevereze. Incercarea conducerii trustului, care patrona afacerile dubioase, de-a trata cu el sau de a-l corupe eşuează. Simpatizanţii săi sînt eliminaţi. I se înscenează procese.Se atentează nu numai la viaţa sa, dar şi Jerri este victima unui atac violent care o va marca pentru totdeauna.

Disperat dar hotărît,Hummer atacă la volanul trailerului sediul patronilor, dărîmîmd porţile păzite de poliţie şi emblema atotputernicului trust "Glass House". Grav accidentat, e internat. A doua zi însă în faţa spitalului are loc o adevărată demonstraţie: colegii săi, şoferii, au înţeles semnificaţia luptei sale.

Bibliografie

Variety 16.VI.1975

DR. JUDYM (Doktor Judym)
producţie a studiourilor polonese 1975
normal, color, 2.631 m

scenariul : Andrzej Szczypiorski şi Wlodzimerz Haupe - după o povestire de Stefan Zeromski
regia : Wlodzimierz Haupe
imaginea : Maciej Kijowski
muzica : Andrzej Korzyński

cu : Jan Englert (Tomasz Judym), Anna Nehrebecka (Jana Podhoroska), Henryk Bak (dr.Weglichowski), Jerzy Kamas (Korzecki), Wladyslaw Hanoza.

Ecranizare după un roman de Stefan Zeromski - scriitor polonez de la sfîrşitul secolului XIX şi începutul secolului XX - filmul înfăţişează un tablou al inegalităţilor sociale din Polonia acelei epoci.

Doctorul Judym, dintr-o familie modestă, şi-a făcut studiile la Paris graţie unei întîmplări. Lipsit de mijloace materiale, nu îşi poate deschide un cabinet la Varşovia, fiind nevoit să accepte postul de medic într-o staţiune balneară.Aici o cunoaşte pe Jana Podhoroska de care se îndrăgosteşte. Conflictul cu medicul şef al staţiunii, provocat de interesul pe care Judym îl manifestă faţă de populaţia săracă din împrejurimi, îl obligă să plece. Se stabileşte într-o localitate minieră unde locuieşte cu un fost coleg,inginerul Korzicki, participant la activitatea politică ilegală. Mizeria în care trăiesc minerii, în contrast cu viaţa de lux a exploatatorilor,trezeşte indignarea lui Judym, care încearcă să obţină pentru ei condiţii de viaţă mai bune. Dar propunerile lui se izbesc de indiferenţa autorităţilor.

După moartea tragică a lui Korzicki, dr.Judym va prelua sarcinile acestuia în mişcarea politică ilegală a muncitorilor din localitate,renunţînd printr-o opţiune dureroasă la legătura cu Jana Podhoroska.

Filmografie

Wlodzimierz Haupe: Haine aproape noi.
Jan Englert: Eliberarea; Boxerul; Perla Coroanei; Salvarea.
Henryk Bak: Submarinul "Vulturul"; Ultima bătălie; Intîlnire cu spionul; Gool; Abel, fratele meu.

EI AU LUPTAT PENTRU PATRIE (Ani srajalis za rodinu)
producţie a studiourilor sovietice
panor., color, 15 acte, 3.966 m

scenariul şi regia : Serghei Bondarciuk
după romanul lui Mihail Solohov
imaginea : Vadim Iusov
muzica : Viaceslav Ovcinnikov

cu : Vasili Sukşin (Petr Lopahin),Viaceslav Tihonov (Nikolai Strelţov), Serghei Bondarciuk (Ivan Zviaghinţev), Gheorghi Burkov (Alexandr Kopîtovski), Iuri Nikulin (Riadovoi Nekrasov), Ivan Lapikov (Poprişcenko), Nikolai Gubenko (Lt.Gologcenkov), Nona Mordiukova (Natalia Stepanovna), Innokenti Smoktunovski (chirurgul), Irina Skobţeva (medicul), Nikolai Samoilov (Marcenko),Tatiana Bojok (sora medicală).

Film realizat cu prilejul celei de a XXX-a aniversări a Zilei Victoriei.

Ecranizare a romanului omonim al lui Mihail Solohov, filmul evocă evenimentele dramatice ale retragerii armatei sovietice în primii ani ai celui de al doilea război mondial.

In vara anului 1942, trupele sovietice se retrag spre Volga. O mînă de oameni, supravieţuitori ai unui regiment de infanterie, luptă cu înverşunare pentru a opri ofensiva inamicului şi a păstra steagul companiei.

Recreînd cu minuţiozitate atmosfera şi evenimentele acelor ani, regizorul reuşeşte să dezvăluie, dincolo

de duritatea vieţii frontului, destinele unor oameni încrezători în propriile forţe şi în victoria finală asupra duşmanului.

Citate din presă

Destinul poporului în timpul anilor de încercări ai războiului: astfel poate fi definit conţinutul romanului "Ei au luptat pentru patrie" (...).

Activitatea cotidiană pe front şi poezia elevată a elanului patriotic, un umanism sfîşietor concură pentru a conferi o incomparabilă originalitate artistică romanului lui Solohov şi filmului lui Bondarciuk (...).

Complexitatea războiului, ororile sale sînt prezentate fără fard şi tragicul merge în crescendo, redat prin trăsături de pensulă energice, hotărîte.

Le Film Soviétique Nr.5/1975

Filmul nu are un subiect în sensul tradiţional. Nu are erou principal. Dar de la prima imagine vă veţi simţi interesat de soarta fiecăruia dintre aceşti oameni (...).

Episoadele atacurilor şi luptelor sînt zguduitoare, întreaga atmosferă a vieţii frontului este veridică pînă la detalii. Dar marele merit al acestei opere îl constituie imaginile combatanţilor din primele linii.

Interpreţii sînt foarte bine aleşi. In mod deosebit impresionează Vasili Şukşin, care a redat cu o tulburătoare profunzime caracterul soldatului Lopahin. Acest rol nu a fost jucat, ci trăit de Şukşin. Trebuie să subliniem meritele lui Bondarciuk-regizorul care

a ştiut să-l folosească cu prudentă reţinere pe Bondarciuk-actorul.

Le Film Soviétique Nr. 7/1975

Filmografie

Serghei Bondarciuk - ca regizor: Soarta unui om; Război şi Pace; Waterloo.

- ca actor: Soarta unui om; Serioja; Taras Sevcenko; Othello; Poveste neterminată; Cavalerul Stelei de aur; Zvăpăiata; Era noapte la Roma; Război şi pace; Bătălia de pe Neretva; Unchiul Vania; Waterloo; Tăcerea doctorului Evans.

Vasili Suksin: Destăinuiri; Noi doi, bărbaţii; Cei doi Feodori; Discuţie bărbătească; Dauria; Eliberarea; Liubov Iarovaia; Călina roşie.

Viaceslav Tihonov: O întîmplare extraordinară; Stele de mai; Miciman Panin; Portul fără apă; Două vieţi; Casa de la răscruce; Tragedia optimistă; S-a întîmplat la Penkov; Război şi pace; Să trăim pînă luni; Omul de dincolo.

Gheorghi Burkov: Omul potrivit la locul potrivit.

Iuri Nikulin (din 1969): Micul fugar; Mîna cu briliante; Parada circului; Douăsprezece scaune; Andrei Rubliov; Bătrînii bandiţi; Punct, punct, virgulă.

Ivan Lapikov: Andrei Rubliov; Izvoare.

Nikolai Gubenko: Directorul; A venit un soldat de pe front.

Nona Mordiukova: Casa părintească; 33; Mîna cu briliante.

Innokenti Smoktunovski (din 1964): Hamlet; Cadavrul viu; Mărimea riscului; Ceaikovski; Crimă şi pedeapsă; Unchiul Vania; Imblînzirea focului; Visuri împlinite; Romanţă despre îndrăgostiţi; Fiice şi mame; Moscova-Casiopeea; Anna şi comandorul; Steaua fericirii captive.

Irina Skobţeva: Un om obişnuit; Flacăra stinsă ; Duelul; Otbello; Inimă de mamă; In întîmpinarea zorilor; Serioja; Judecata nebunilor; Anuşka; Război şi pace; Tăcerea doctorului Evans.

MARILE SPERANŢE (Great Expectations)
Producţie a studiourilor engleze
normal, color, 14 acte, 3.535 m

scenariul: Sherman Yellen
după romanul lui Charles Dickens
regia : Joseph Hardy
imaginea : Freddie Young
muzica : Maurice Jarre

cu : Michael York (Pip), Sarah Miles (Estella), James Mason (Magwitch), Robert Morley (Pumplechook), Margaret Leighton (D-ra Havisham), Anthony Quayle (Jaggers), Rachel Roberts (D-na Joe Gargery), Heather Heather Sears (Biddy), Joss Ackland (Joe Gargery), Andrew Ray (Herbert Pocket), James Faulkner (Drummle), Simon Gipps-Kent (Pip copil), Maria Charles (Sarah Pocket), Elaine Garreau (verişoara Camilla), Richard Beaumont (Pocket copil) Erik Chitty (bătrînul).

După ecranizarea din anul 1946, cineaştii englezi realizează o nouă versiune a romanului lui Charles Dickens. Autorii reconstituie cu fidelitate atmosfera romantică a operei dickensiene, în care evoluează binecunoscutele personaje nutrind "marile speranţe" de îmbogăţire, dar care se lovesc de legile aspre ale societăţii capitaliste în dezvoltare din perioada anilor 1830-1850.

Acţiunea aduce în prim plan povestea lui Pip, un tînăr orfan şi sărac de la ţară, căruia, datorită unui bogat binefăcător - un osîndit evadat pe care-l ajutase pe cînd era copil - i se oferă prilejul de a pleca la Londra şi a deveni un gentleman. Reuşind să agonisească o avere însemnată în decursul cîtorva ani petrecuţi în India, Pip se va căsători cu frumoasa şi mîndra Estella, tînăra pe care o iubea din copilărie.

Filmografie

Michel York: Femeia îndărătnică; Romeo şi Julieta; Alfred cel Mare; Fuga e sănătoasă; Cei trei muşchetari.

Sarah Miles: Procesul profesorului Weir; Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare; Lady Caroline.

James Mason: O călătorie spre centrul pămîntului; Căderea Imperiului Roman; Pianele mecanice; Străin în casă; La nord prin nord-vest; Mayerling; 20.000 leghe sub mări.

Robert Morley: Melba; Tinerii; Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare; Robii; Cromwell.

Margaret Leighton: Un candidat la preşedinţie; Lady Caroline.

Anthony Quayle: Femeia în balat; Neînţelesul ; Anna celor o mie de zile; Tunurile din Navarone.

Rachel Roberts: Viaţă sportivă; Bănuiala; Vizuina vulpii.

MISIUNE PRIMEJDIOASA

producţie a studiourilor din R.P.D.Coreeană, 1969
normal, a/n lo acte, 2.71o m

scenariul: Hon Ghe Son
regia : Rin Ho Son
imaginea : Cio Cijon Sik
muzica : Kim Ciji Hen

cu : Toi Te Kn (The Ho), Cijon Sik (Kim He Un), An Sîn Su (Kn Man), Sim Sîn Mo (In Cihor), Kim Cihon Sik (Ghen Mo), Pak Ho In (comandantul), (Hvan Sun Bon (Ben Su), Iu Gîm Hvan (soţia lui), Kan Bon Bon (Carry).

După respingerea propunerilor repetate ale R.P.D. Coreene pentru reunificarea paşnică a ţării, guvernul reacţionar din Coreea de Sud, condus de Li Sîn Man, sprijinit de cercurile imperialiste din S.U.A., a dezlănţuit un război agresiv (195o-1953) împotriva R.P.D. Coreene. Agresiunea a fost respinsă de armata populară din Coreea de Nord, iar acordul de armistiţiu a fost semnat la Panmunjon, la 27 iulie 1953.

In timpul acestui război un grup de cercetaşi din Nord primeşte misiunea de a pătrunde în spatele frontului inamic pentru capturarea planului unei operaţii

militare de mare importanţă îndreptată împotriva armatei populare. Escaladînd munţii, salvîndu-se dintr-o ambuscadă, cei cinci cercetaşi în frunte cu The Ho reuşesc să intre în posesia planului operaţional al duşmanului.

O ZI DE NEUITAT (Nezabravinnîi den)

producţie a studiourilor bulgare
normal, color, 11 acte, 2.736 m.

scenariul : Petr Donev, Nikolai Tiholov
regia : Petr Donev
imaginea : Krasimir Kostov
muzica : Toncio Rusev

cu : Stoicio Mazgalov (Karolev), Ognian Jeliazkov (Tonik), Natalia Markova (Marta), Bojidar Grigorov (Satirov), Gugalov (Bekirov), Nikolai Binev, Cyril Ianev, Vladimir Davcev, Ivan Djambazov, Kiril Gospodinov, Teofan Hranov şi echipa de fotbal a clubului "Slavia".

Pornind de la premisa că "sportul dă posibilitatea să apreciem nu numai forma fizică bună a competitorilor, ci şi potenţialul lor spiritual", revista "Les Films Bulgares" Nr. 6/1975 defineşte astfel sensul noii realizări a lui Petr Donev:

"Filmul tratează problema restabilirii omogenităţii unei mici colectivităţi; aceşti oameni tari dar prea răsfăţaţi trebuie să facă mai mult decît să alerge şi să sară: trebuie să treacă peste egoismul şi va-

nitatea lor personală, să dea un sens profund legăturii invizibile care îi transformă în "unsprezece" minuaţi. Filmul trasează o problemă foarte importantă în domeniul sportului - aceea a relaţiilor dintre individ şi colectivitatea în care trebuie să se integreze".

Acuzat pe nedrept că a comis o greşeală de tactică în urma căreia echipa sa a pierdut un meci, Karolev, antrenorul unei echipe de fotbal, îşi dă demisia şi îşi reia munca de cercetare ştiinţifică într-un institut de biochimie. Dar viaţa pe care o duce i se pare lipsită de sens. Nimic, nici chiar afecţiunea pentru Tonik, fiul lui în vîrstă de zece ani, nu poate umple golul lăsat de lipsa activităţii sportive.

Punctul culminant al conflictului îl constituie "răpirea" lui Karolev de către jucătorii pe care-i antrenează şi care au înţeles în sfîrşit că trebuie să renunţe la egoism şi la vanitate pentru a restabili coeziunea echipei. Sub deviza "o echipă nu poate cuceri victoria decît dacă devine un organism omogen", Karolev dinamizează pe jucători care, în final, printr-un joc susţinut, prin iniţiativă şi responsabilitate colectivă, cîştigă un meci decisiv în Cupa Campionilor Europeni.

Filmografie

Stoicio Mazgalov: Autorizaţia de căsătorie; Doi sub cer; Tar şi general; Iubita lui Graminia; Al 8-lea; Clipa de libertate; O părere deosebită.

Ognian Jeliazkov: Tentaţia.

Vladimir Davcev: Vîntul călătoriilor.

Ivan Djambazov: Oamenii de pe "Flamingo": Nu te întoarce.

Kiril Gospodinov: Regele suedez; Păsări şi ogari; Nu te întoarce!; Pasărea liberă.

PAPILLON
Producţie a studiourilor americane 1973
cop. color, 16 acte, 4.152 m

scenariul : Dalton Trumbo, Lorenzo Semple jr.
după romanul lui Henri Charrière
regia : Franklin J.Schaffner
imaginea : Fred Koenekamp
muzica : Jerry Goldsmith

cu : Steve McQueen (Papillon), Dustin Hoffman (Louis Dega), Victor Jory (şeful indian), Don Gordon (Julot), Anthony Zerbe (Toussaint), Robert Deman (Maturette).

Realizat după romanul de mare succes al lui Henri Charrière, filmul constituie o impresionantă de - nunţare a condiţiilor inumane de viaţă din trecut din penitenciarele franceze.

Condamnat la ocnă pentru crimă, Papillon este transportat, împreună cu sute de deţinuţi, pe o navă-închisoare, în Guiana Franceză. La bordul vasului el îl cunoaşte pe falsificatorul Louis Dega, de care-l va lega o strînsă prietenie.

Constrîns să-şi ducă viaţa într-o colonie de muncă - un adevărat infern în care mişună o omenire care

a atins ultima treaptă a mizeriei fizice şi morale -, Papillon, cu o voinţă sălbatică de a supravieţui, va urmări necontenit un singur scop: evadarea.

Încercări repetate, sortite eşecului, îi aduc noi şi noi ani de detenţiune, în condiţii de cumplită asprime, mergînd pînă la recluziunea în singurătate şi obscuritate completă.

Cînd părăseşte închisoarea, după ispăşirea pedepsei, Papillon este un om bătrîn. Respingînd perspectiva de a deveni colonist ai Insula Diavolului - obligaţie impusă tuturor foştilor deţinuţi ai penitenciarului din Guiana Franceză - Papillon porneşte într-o ultimă şi disperată fugă spre libertate.

Citate din presă

"Papillon" reprezintă în primul rînd 17 milioane exemplare vîndute în întreaga lume, şi în al doilea rînd un film de aventuri, Filmul de aventuri care îşi propune să captezze atenţia spectatorului timp de mai bine de două ore.

Intîmplări ieşite din comun, "rocambolesti" într-adevăr, dar şi multe emoţii şi o adevărată prietenie în această adaptare a best-seller-ului lui Henri Charrière. Pînă unde poate merge rezistenţa umană? Din privaţiunile închisorii, din perseverenţa în tentativele de evadare, în ciuda eşuărilor, Papillon, cu o voinţă pătimaşă, dă o lecţie de energie.

Înconjurîndu-se de doi actori foarte buni (Mc.Queen şi Hoffman), care dau o interpretare remarcabilă rolurilor, Schaffner asigură filmului o valoare intrinsecă.

Impresionează faptul că condiţiile atroce ale sistemului penitenciar francez au continuat să existe pînă acum treizeci de ani.

Fiches Nr.503/1974

Cine n-a citit cartea lui Henri Charrière ?

Milioane de spectatori vor viziona transpunerea cinematografică a lui Franklin J.Schaffner, care nu e numai excelentă, ci are şi rarul privilegiu de a-i fi fidelă în toate privinţele, ceea ce cu greu s-ar putea spune de cea mai mare parte a operelor literare ecranizate. Regizorul, lucrînd după un scenariu semnat de Dalton Trumbo şi Lorenzo Semple jr., e un cineast plin de talent, de imaginaţie, de spirit creator: un om care vede cinema. El ar fi putut, dacă ar fi dorit, să exploateze farmecul anumitor situaţii. Din contra, el a considerat că intriga îşi era sie însăşi de ajuns, că disperarea, brutalitatea, speranţa erau teme suficient de captivante pentru a da o adevărată forţă motrice ansamblului. Nimic nu e gratuit aici: este exact ceea ce trebuia. Acest fragment de viaţă în spatele gratiilor este de un realism care nu abuzează niciodată de sensul unui cuvînt adesea compromis.'

Cinérevue Nr. 4/1974

Filmografie

Franklin J.Schaffner: Planeta maimuţelor; Un candidat la preşedinţie.

Steve McQueen: Cei şapte magnifici; Locotenentul Bullitt; Marea evadare; Le Mans; Hoinarii.

Don Gordon: Locotenetul Bullitt.

Anthony Zerbe: Eliberarea lui L.B.Jones

Bibliografie

Variety 12.XII.1973
Fiches 5o3/1974
Cinérevue 4/1974, 52/1973.
Cinéma 74/185
Monthly Film Bulletin,III 1974 (Nr.482).

PRIMA PAGINA (The Front Page)
producţie a studiourilor americane
csp, color, 6 acte duble, 2.9oo m

scenariu : Billy Wilder, I.A.L.Diamond
după comedia lui Ben Hecht şi Charles MacArthur
regia : Billy Wilder
imaginea : Jordan S.Cronenweth
muzica : Billy May

cu : Jack Lemmon, Walter Matthau, Susan Sarandon, Vincent Gardenia, David Wayne, Allen Garfield, Austin Pendleton, Charles Durning, Herbert Edelman, Harold Gould, Carol Burnett.

Premiul David di Donatello 1975 pentru cea mai bună regie lui Billy Wilder şi pentru cea mai bună interpretare actorilor Walter Matthau şi Jack Lemmon.

Adaptare pentru ecran a comediei americane cu acelaşi titlu de Ben Hecht şi Charles MacArthur - unul dintre marile succese teatrale de pe Broadway, care satirizează moravurile presei de scandal.

Ecranizări anterioare ale aceleiaşi piese: cea a lui Lewis Milestone din 1931 şi cea a lui Howard Hawks din 1940 - prima păstrînd titlul original, a doua rebotezată "His Girl Friday", rolul reporterului Hildy Johnson devenind feminin şi interpretat de Rosalind Russell, secondată de Cary Grant.

Filmul conservă structurile tradiţionale ale vodevilului printr-o mizanscenă teatrală menită să valorifice elementele unei acţiuni concentrate, care se desfăşoară aproape în întregime în acelaşi loc:biroul rezervat presei într-o închisoare.

Evocare nostalgică a unui trecut nu prea îndepărtat: Chicago, 1929 - lumea presei, a reportajelor de ultimă oră, a ediţiilor speciale. Un reportaj de senzaţie, pentru prima pagină, aşteaptă şi redactorul şef al ziarului Chicago Examiner, Walter Burns, de la cel mai bun reporter al său, Hildy Johnson.Acesta însă decisă să pună punct carierei de ziarist însurîndu-se şi plecînd din oraş. Dar ziua cînd toţi reporterii din Chicago sînt la post pentru a capta pe viu evenimentul mult comentat al execuţiei lui Earl Williams, condamnat la spînzurătoare pentru vina de a fi împuşcat un poliţist, nu este cea mai propice retragerii din scenă a lui Hildy Johnson. Pe de o parte pentru că este împiedicat de patronul său Burns, bătrîn rechin al presei, avid de articole tari pe care numai un profesionist ca Hildy le poate scrie. Pe de altă parte pentru că, deşi afişează o detaşare perfectă

față de eveniment, patima meseriei îl prinde din nou în mrejele ei. Si în timp ce Peggy, logodnica lui, îl așteaptă în taxi, gata să plece la gară, Hildy nu poate rezista tentației de a mai trăi cîteva ore din viața trepidantă de reporter. Atracție cu atît mai mare cu cît Hildy își dă seama că tînărul condamnat Earl Williams este un inocent, acuzat în mod injust, și că reporterii amatori de senzație deformează conștient adevărul, ponegrindu-l pe Williams din demagogie. Cazul Williams are un substrat pur electoral: condamnarea nevinovatului, acuzat de activitate de stînga, servește intereselor primarului și șerifului în ajunul alegerilor. Guvernatorul statului, care a acoperit toată afacerea, își schimbă părerea în ultimul moment și îl grațiază pe Williams.

După o noapte agitată, petrecută de Hildy și Burns în camera presei din apropierea spînzurătorii, Hildy aleargă la gară unde-și regăsește logodnica neconsolată... Dar, deși, o dată cu plecarea trenului, s-ar părea că punțile între el și Burns s-au rupt, cinicul redactor șef nu ezită să recurgă la o ultimă tentativă pentru a-l aduce înapoi...

Filmografie

Billy Wilder : Apartamentul; Sapte ani de căsnicie; Unora le place jazzul.

Jack Lemmon: Apartamentul; Unora le place jazzul; Provincialii; Marea cursă.

Walter Matthau : Sarada; Hello, Dolly; Floarea de cactus; Pirații din metrou.

Bibliografie

Variety 11 dec. 1974.
Monthly Film Bulletin 493/1975.
Rassegna 1-2/1975.
Fiches 530/1975.
Cinérevue 13/1975.
Cinéma 75/198

RASCUMPARAREA (Ransom)
producţie a studiourilor engleze 1975
normal, color, 5 acte duble, 2.700 m

scenariul : Paul Wheeler
regia : Casper Wrede
imaginea : Sven Nykvist
muzica : Jerry Goldsmith

cu : Sean Connery (col.Nils Tahlvik), Ian McShane (Petrie), John Quentin (Shepherd), Robert Harris (Palmer), Jeffry Wickham (Barnes), Norman Bristow (cpt.Denver), Isabel Dean (D-na Palmer).

O bandă de teroriţti condusă de Martin Shepherd, autorii unei serii de atentate politice în diverse capitale din occident, sechestrează pe ambasadorul englez într-o ţară scandinavă. Teroriştii cer căpitanului Frank Barnes, ataşatul militar englez, ca,în schimbul-eliberării ambasadorului, să li se asigure transportul cu un avion pînă la o destinaţie secretă precum şi eliberarea a şase teroriţti deţinuţi într-o închisoare engleză.

Paralel cu cercetările întreprinse pentru identificarea răpitorilor, poliţia este alertată de un nou fapt: un Boeing care se pregătea să aterizeze este deturnat de un grup condus de Ray Petrie care ia legătura prin radio cu banda lui Shepherd pentru a-i facilita fuga. Incercînd să le contracareze lovitura, pilotul provoacă deraparea avionului, ceea ce presupune reparaţii îndelungate.

Ameninţărilor lui Petrie că va ucide toţi pasagerii avionului dacă nu i se predă grupul Shepherd, Nils Tahlvik, şeful siguranţei, le răspunde cu un plan ingenios de a-i captura pe toţi banditii, plan care sfîrşeşte cu un schimb de focuri în care îşi găsesc moartea o parte din banditi, Shepherd şi Petrie.

In final se revelă că Petrie fusese de fapt un agent al poliţiei engleze, care încercase, printr-o deturnare înscenată a avionului, să aresteze banda lui Shepherd.

Filmografie

John Quentin: Omul din înalta societate.

Robert Harris: America, America; Cine eşti dumneata, D-le Sorge?; Valea păpuşilor.

Bibliografie

Monthly Film Bulletin Nr.493/II 1975
Fiches Nr.533/1975.

S-A INTIMPLAT IN ANII '20 (Ne mojet)
producţie a studiourilor "Mosfilm" 1975
normal, color, lo acte, 2.652 m

scenariul : V.Bahnov, L.Gaidai - după Mihail Zoşcenko
regia : Leonid Gaidai
imaginea : Serghei Polianov
muzica : Alexandr Zaţepin

cu : Mihail Pugovkin, Nina Grebeşkova, Viaceslav Nevinnîi, Mihail Svetin, Oleg Dal, Svetlana Kriucikova, Mihail Kokşenov, Natalia Selezneva, Evgheni Sarikov, Larisa Eremia, Leonid Kuravlev, Valentina Telicikina, Liudmila Sagalova, Gheorghi Viţin, Saveli Kramarov, Svetlana Haritonova, Serghei Filippov.

Inspirată după opera scriitorului sovietic Mihail Zoşcenko (1895-1959), comedia satirică realizată de Leonid Gaidai este compusă din trei schecuri: "Crimă şi pedeapsă", "O întîmplare nostimă", "Nuntă cu peripeţii".

Construindu-şi filmul cu mijloacele burlescului, înlocuind comicul de limbaj, verva satirică a textului cu gaguri, Gaidai apelează totodată la caricaturile din revistele satirice ale epocii, care demască diferite manifestări ale spiritului mic-burghez. Meschinăria, setea de îmbogăţire, imoralitatea, corupţia îşi dau mîna în lumea micilor afacerişti şi speculanţi dintr-un orăşel de provincie al anilor'2o.

Crimă şi pedeapsă. In timp ce afaceristul Gorbuşkin este "condus" la procuratură, nevasta, convinsă că va fi condamnat pentru delapidare din avutul obştesc, se grăbeşte să vîndă lucrurile din casă şi să-l înlocuiască cu un vecin. Dar, deocamdată fiind convocat doar ca martor, Gorbuşkin se întoarce cîntînd acasă, unde, spre surpriza lui, îşi găseşte nevasta în braţele altuia.

Eroii schecului O întîmplare nostimă, plictisiţi de jugul căsniciei şi dornici de aventuri extraconjugale, îşi iau răsplata făcînd descoperirea că infidelitatea este reciprocă.

Nuntă cu peripeţii. Un tînăr grăbit să se însoare nu-şi mai recunoaşte mireasa, pe care n-o văzuse decît de cîteva ori pe stradă. La nuntă, zăpăcit de mulţimea oaspeţilor, comite gafa de a-şi lua soacra drept viitoarea nevastă. Deznodămîntul: după bătaia dată de nuntaşii asmuţiţi de mireasă, căsătoria are loc, iar a doua zi la Sfat - divorţul.

Filmografie

Leonid Gaidai: Ultima întîlnire; Oameni de afaceri; Operaţiunea I; Prizoniera din Caucaz; Mîna cu briliante; Tarul Ivan îşi schimbă profesia.

Mihail Pugovkin (din 1968): Nuntă la Malinovka; Bun pentru serviciul auxiliar; Frumoasa Varvara; Douăsprezece scaune; Coarnele de aur; Ordonanţa Selmenko; Tarul Ivan îşi schimbă profesia.

Nina Grebeşkova: Mumu; Păţaniile lui Tolia Kliukvin; Mîna cu briliante; Douăsprezece scaune;

Oleg Dal : (din 1968): Jenia, Jenicika şi Katiuşa; O poveste veche, veche; Regele Lear; Tara lui Sannikov; Duelul.

Natalia Seleşneva: Tarul Ivan îşi schimbă profesia.

Evgheni Sarikov : Semnale.

Leonid Kuravlev (din 1969): Viţelul de aur; Omul care nu poate fi acuzat; Dragostea lui Serafim Frolov; Inceputul; Uimitoarele aventuri ale lui Robinson Crusoe; Tarul Ivan îşi schimbă profesia; Kîş şi Două-ghiozdane"; Intîlnire la aeroport.

Valentina Telicikina : Ziaristul; Inceputul; Pescăruşul.

Liudmila Sagalova : Chemarea văzduhului; In căutarea comorii; Scrisoarea Elvirei; Contemporanul secolului; Duelul; 73 cere aterizare; Start spre necunoscut ; De la 7 la 12; Din plictiseală; "Vila" noastră de vacanţă.

Gheorghi Viţin : Daţi-mi condica de reclamaţii ; Douăsprezece scaune; Gentlemenii norocului; Tara lui Sannikov; Rapsodia nordică; Automobilul, vioara şi căţelul.

Saveli Kramarov: Oraşul meşterilor; Douăsprezece scaune; Gentlemenii norocului; Tarul Ivan îşi schimbă profesia; Marele circ.

Svetlana Haritonova: Zboară cocorii; Flacăra nestinsă; Strengarii; Nopţi albe; Fii atentă, bunicuţo!; Anii focioriei; Primul reportaj; Păţaniile lui Tolia Kliukvin.

Șergbei Filippov (din 1967) : Bucătăreasa; Timidul; Străina; Douăsprezece scaune; Țarul Ivan își schimbă profesia.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

I.P. "BULETINUL OFICIAL"
Cda. 6742/1976